

humant over for Skovfogderne, men som f. Eks. lader andre komme til at køre Træ ud af Skoven, saa at Skovfogden ikke faar den Fortjeneste med sine Heste. Jeg tror derfor, der er god Grund til at give Skovfogderne og Opsynsmændene et Lønningstillæg, og jeg tror, at det, der er foreslaaet, er passende.

Altsaa i de tre første Paragraffer mener jeg, den højtærede Minister har været for rundhaandet, i §§ 4—5 har han truffet det rette, men naar vi komme til § 6, har han igen taget fejl, thi der har han slet ingen Ting gjort. I § 6 omtales Skovløberne og Hegnsmændene. Skovløberne falde, saa vidt jeg har forstaaet det, i 2 forskellige Klasser; der er nogle, der kaldes 1ste Klassen Skovløbere, og nogle, der kaldes 2den Klassen, og Skovløberne af 1ste Klasse skulle nok have en lignende Uddannelse som en Skovfoged og en Opsynsmand. Men skønt de skulle have en lignende Uddannelse, er den Løn, de oppebære for deres Arbejde, meget forskellig. Det højeste, en 1ste Klassen Skovløber lønnes med, er 300 Kr., hvortil ganske vist kommer en lille Jordlod af som oftest simpel Jord. Saa vidt jeg ved, findes de fleste af disse 1ste Klassen Skovløbere i Jylland, og der har man jo i Reglen daarlige Jord i Forbindelse med Skovene. De have altsaa en lille Jordlod, hvorpaa der maaske kan græssé et Par Køer, men tidt er der store Ulemper derved. Saa have de en Embedsbolig, men saa skulle de vist ogsaa omtrent ofre al deres Tid i deres Embedsgerning. Jeg hørte ganske vist det ærede Medlem for Fredensborg (L. Pedersen) oplyse, at det kun forlanges, at de skulle ofre 4 Dage om Ugen. Om der er nogen Bestemmelse derom, ved jeg ikke, men jeg betvivler det. Jeg tror, at om det forlanges, at de skulle ofre alle 6 Søgnedage, kan der ikke gøres nogen Indvending derimod. Dersom Skovtjenesten kræver det, maa de vistnok møde og udføre det Arbejde, som fordres i det Embede, de have faaet, og som Følge deraf blive de paa mange Steder, især hvor de overordnede ikke ere velvillige, stillede saaledes, at den private Fortjeneste, de kunne have ved Siden af deres Embedsindtægt, bliver grumme lille. Jeg skal rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke har tænkt, at der skulde gøres noget for Skovløbere og Hegnsmænd. At han har tænkt paa dem, viser § 6. Jeg havde nu troet, at det gik med § 6 som med alle andre Paragraffer, at hvis den ikke var

fyldestgørende, kunde man blot kaste et Blik i Anmærkningerne og finde nærmere Forklaring der. Det er Tilfældet med de andre Paragraffer, men der er ikke sagt et eneste Ord angaaende § 6. Denne Paragraf staar i Lovforslaget med de Oplysninger, den selv indeholder, men Anmærkninger findes der ikke til denne Paragraf, og vi vide altsaa ikke, om der bliver gjort det allermindste for disse Folk ud over det, at de ganske vist efter § 9 faa et Lønningstillæg af 2 Kr. om Aaret under Form af en forhøjet Godtgørelse til Husets Vedligeholdelse. Jeg kunde, som sagt, derfor ønske at spørge den højtærede Minister, om han ikke tænker, at der burde gøres lidt mere for disse Folk. Jeg ved meget vel, at de ikke hidtil have været lønnede paa særskilt Lov, men efter Bevilling paa Finansloven. Men det er allerede oplyst, at der har været søgt forgæves efter en forhøjet Bevilling der, saa der er ikke stor Grund til at tro, at den højtærede Minister har tænkt paa, at de skulle have noget Tillæg. Det kunde komme endnu, og mit Spørgsmaal er derfor dette: Har den højtærede Minister tænkt paa, at der skulde gøres noget for disse Skovløbere og Hegnsmænd, som dog vist nok leve under temmelig trange Kaar, og kunde han eventuelt tænke sig, at der kunde gøres lidt ogsaa med Hensyn til Pensionen for dem, der have faaet den samme Uddannelse som Skovfogder og Opsynsmænd, nemlig 1ste Klassen Skovløbere. Det er altsaa mit direkte Spørgsmaal.

Ud over hvad jeg har sagt, skal jeg endnu kun sige, at der maaske nok kan være noget berettiget i, at Vedligeholdelsen af Embedsboligen for største Delen var lagt paa Staten, men der er ogsaa Ulemper derved, og jeg skal derfor henstille den Tanke, om den højtærede Minister og Udvalget ikke kunde enes om, at det blev paalagt Brugeren at vedligeholde sin Bopæl paa samme Maade som f. Eks. en Lejer. Hvad Tid og Slid tager paa Ejendommen, er ham uvedkommende, og ogsaa den ydre Vedligeholdelse er ham uvedkommende, han har kun at vedligeholde det indre, som han selv mere eller mindre beskadiger som en Følge af, at han maaske ikke holder det saa godt, som han burde og skulde. Jeg skal ikke sige mere end disse Bemærkninger. Jeg er ikke fremkommen med dem, fordi jeg ønsker at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, men kunde de tilligemed mange andre, der ere faldne, virke i den Retning, at de